

יוצא-לאור על-ידי
בית חב"ד המרכזי באר שבע
בסיוע צעירי אגודת חב"ד - המרכז

זמני השבת

ירושלים תל-אביב חיפה באר-שבע	4:51	4:38	4:48	4:33
כניסת השבת	5:47	5:45	5:46	5:44
צאת השבת				

ממתק לשבת

העלון השבועי לילדים

הלכה לשולחן השבת

הלכות הושענא רבה ושמחת תורה:

הושענא רבה - כ"א בתשרי, היום השביעי של חג-הסוכות. ביום זה (רביעי הקרוב) עורכים שבע הקפות בבית-הכנסת עם הלולב סביב ספר התורה ואומרים סדר ה'הושענות', ולאחריו חובטים בקרקע חמש פעמים עם אגדה של חמשת ענפי ערבה, זכר למצוה דומה שהיתה במקדש הנקראת 'חבוט ערבה'. כמורכן נוהגים שלא לישן בלילה שלפניו (שלישי) ולומר 'תקונו' מיחד ללילה זה.

שמחת תורה - החג האחרון של חג-הסוכות. נקרא כך, כי בו שמחים על סיום קריאת התורה בצבור במשך שנה שלמה ועל התחלתה מחדש. בליל שמחת תורה (יום ד', כ"א תשרי) ולמחרתו (יום ה', כ"ב תשרי), מוציאים את כל ספרי התורה מארון הקדש, עורכים עמם שבע 'הקפות', ושמחים בשמחת התורה.

בשמחת תורה נוהגים כלם לעלות לתורה. אף הילדים הקטנים עולים יחד עם המבוגרים. בקריאת התורה מסיימים את התורה הקדושה בפרשת "וזאת הברכה", ומתחילים מ"בראשית".

הזכרת גשמים - במוסף של שמחת תורה, בתפלת הלחש מתחילים להזכיר גשמים באמירת "משיב רוח ומוריד הגשם", בברכה השניה של תפלת שמונה-עשרה. מזכירים גשמים עד מוסף של יום ראשון של חג-הפסח. בברכת "ברך עלינו" שאומרים במוצאי החג, ממשיכים לומר "ותן ברכה" עד ליל ז' מרחשוון, שאז מתחילים באמירת "ותן טל ומטר לברכה".

(מקורות: חגי ישראל ומועדיו ח"א ע' 52. ישראל והומנים, הלכות חג הסוכות)

המדור מוקדש ע"י ר' אברהם שיחי קדוש, לע"נ בנו הת' יוסף יצחק ז"ל

נקודה למחשבה

שלום חברים ומועדים לשמחה,

"אבא הוא כמו לולב", שח לי שמוליק, אחי הקטן באחד הימים. למען האמת, לא ממש הבנתי את כוונתו, אך לא התעמקתי בכך.

מאחר יותר, לקחתי את שמוליק אתי, לתפלת מנחה. בקצה בית-הכנסת ישבה קבוצת אנשים ולמדה במרץ.

"תראה, למה גם הם מתנענעים כמו שמנענעים את הלולב?", שאל שמוליק והצביע לעבר האנשים שלמדו.

פעת הבנתי את כוונתו. שמוליק בודאי למד בגן על ארבעת המינים, אותם מנענעים בחג-הסוכות. כאשר הוא רואה את אבא, או אנשים אחרים מתנענעים בעת למוד תורה, הוא מקשר זאת לנענוע הלולב.

גם שלהבת של אש, מתנועעת ומרצדת, כיון שהיא שואפת לעלות למעלה", הסברתי לשמוליק. כך גם, תנועה של יהודי בעת למוד התורה מבטאת את הנשמה, ואת רצונה לדבק ולהתקרב לה".

למחרת, ספרתי על כך ליוסי, שהגיע אלי כדי ללמד.

"באמת, המדרש מסביר כי הלולב (כפת תמרים) מסמל את לומדי התורה", התלהב יוסי.

כשפתחנו את הספרים, התלוננה לך התרגשות מיחדת - זכרנו שאנחנו לא סתם מתעמקים וחושבים, אלא זוכים להתחבר עם הקדוש-ברוך-הוא!

שבת שלום וחג שמח, דני

יום שכולו שבת

בחג הסוכות, היתה נערכת בבית המקדש שמחת בית השואבה: "חסידים ואנשי מעשה היו מרקדים באבוקות של אור... והלויים בכנורות ובנבלים ובמצלתים ובחצוצרות ובכלי שיר". על כך אמרו: "מי שלא ראה שמחת בית השואבה, לא ראה שמחה מימיו".

(משנה מסכת סוכה, פרק ה', משנה ד')

עונג שבת עם צביקי מצחיקי

נא לשמור על קדושת העלון

יעל חסון

האתרוג שנפסל

לאחר מאמץ ממשך, עלה בידם של יהודי ברדיצ'ב להשיג אתרוג כשר ומקור לחג הסוכות. באותם ימים, האתרוגים היו קשים להשגה ומחירם הרקיע שחקים. כיון שכה, נהגו כי בכל קהלה יהיה אתרוג אחד, עליו יברך כל הקהל.

האתרוג הובא אחר כבוד אל ביתו של רבי לוי יצחק, רב העיר, כשעיני כלם נשואות בצפייה לחג הסוכות. אז, יבואו כלם לביתו של הרב, ויחכו בתור לטל את ארבעת המינים.

חג הסוכות הגיע. בבקרו של חג, השכים השמש קום כדי לעשות את מלאכתו, בעודו מהרהר: 'בעוד שעה קלה יברך הרבי על הלולב, ולאחריו - זמנו לברך כל נכבדי העיר והיהודים החשובים. לאחר מכן, יבואו כל התושבים ויזכו גם הם לקיים את המצוה. ומה אתי?'

כך חשב השמש וצער מלא את לבו על פי יאלץ לברך אחרון על ארבעת המינים. 'אולי כבר תשקע השמש, ואני אפלו לא אספיק לטל את ארבעת המינים בזמן, הוסיף להרהר בדאגה.

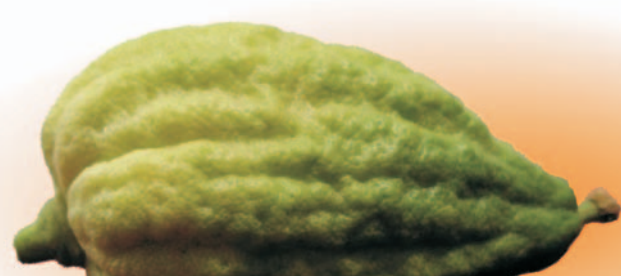
אך לפתע עלתה במוחו מחשבה אחרת. הוא החליט כי ינצל את השעה המקדמת, בה עסוק הרבי בהכנות לתפלה ויגש לברך ראשון על ארבעת המינים ובהם האתרוג המיוחד.

הוא התמלא בשמחה ופנה בהתרגשות אל הארון בו היה מנח האתרוג. ביד רועדת נטל השמש את האתרוג, אולם, התרגשותו לא עמדה לו. האתרוג היקר נפל מידו ארצה, והפסם נשבר...

לבו של השמש פעם בחזקה והוא פרץ בבכי. כעת, כבר אין האתרוג כשר לברכה. בגללו, לא יזכה הצדיק כמו גם שאר היהודים לברך על ארבעת המינים בחג.

בכיו של השמש גבר והצדיק נגש אליו ושאל לשלומו. כשקולו נחנק, ספר לו השמש כי בקש לזכות הראשון במצות ארבעת המינים, ובסופו של דבר פסל את האתרוג המיוחד.

השמש הביט בצדיק וחכה לתגובתו בחשש. להפתעתו, נטל הצדיק את האתרוג הפסול, ובפנים מאירות אמר: 'רבנו של עולם, הבט באתרוג הפסול וראה עד כמה אוהבים בניך את המצוות, ומזדקזים לקימם. יהא אתרוג זה מליץ ישר על עמך.'

רבי יעקב יוסף כץ מפולנאה

זמן: נפטר בכ"ד בתשרי ה'תקמ"ג (1782).

מקום: חי בדרום-פולין (כיום אוקראינה) ונטמן בעיר פולנאה.

אודותיו: מתלמידי הבעל-שם-טוב, ולאחר פטירתו פעל להפצת תורתו. כהן ברבנות בערים שונות. ספרו, 'תולדות יעקב יוסף' היה ספר החסידות הראשון שהדפיס.

ספור: פעם בקר רבי מנחם-מנדל מויטבסק את רבי יעקב-יוסף, כשהוא ללא אבנט ובידו מקטרת. האנשים תהו כיצד הוא מעז להופיע כך בפני הצדיק? הסביר להם רבי יעקב-יוסף: מעשה במלך שפחד כי יגנבו ממנו מרגלית יקרה מאוד, והטמין אותה באשפות, שם אף אחד לא ינסה לחפש. כך גם רבי מנדל הוא צדיק וענו, אך כדי שלא יגלו זאת, הוא מסתיר את צדקותו בגאווה.

משתעשעים

באיזו דרך נוכל להגיע לסוכה?

את הפתרון, בצירוף שם וכתובת ניתן לשלוח עד יום שלישי:
 • ב-SMS למספר: 052-8814124 • בפקס: 08-6273955
 • או בדואר: בית חב"ד המרכזי, ת"ד 814, באר שבע

בין הפותרים תיערך הגרלת פרסים

פתרון החידה לגליון 232: השבת אבידה. הזוכה: לוי יצחק מן, אור עקיבא.

לזכות הרך הנולד שניאור זלמן שי ידגר מוקדש על-ידי הוריו שיחיו, שיזכו לגדלו, יחד עם בנם יוסף יצחק שי - לתורה לחופה ומעש"ט.

רח' קק"ל 163 מדרחוב באר-שבע

(מתחם בזאר הדרום לשעבר)

08-6652538

שעות פתיחה בימים א-ה, בין השעות 9:00-20:00 וצוהר
 ביום ו' בין השעות 9:00-14:00

יופי מזוד

בית אופנה

1000 נטר le אופנה בקו צנוע
 לכל המשפחה

קולקציה מרהיבה
 ומיוחדת לחגים